

ADVENTI TÖRTÉNET

a múlt század elejéről:

Egyedülálló férfi utazott egy vidéki kisvárosba: barátai hívták, hogy ne töltsse egyedül a téli ünnepeket.

Az utolsó vonattal érkezett. Már erősen szürkült, s alig járt valaki az utcákon.

Az egyik kirakat előtt észrevett egy kopott ruhás kisfiút.

Nagy, vágyódó szemei egy kis betlehemi szoborcsoportra szegeződtek.

A férfi megszólította:

- Szeretnéd megvenni?

A fiú bólintott, s nem vette le tekintetét a kirakatról.

- Nagyon szép... - folytatta a férfi.

A kisfiú kihúzta kezét a zsebéből, egy tízkrajcáros volt benne.

- Ennyim van, úgy találtam. De ezért nem adnak semmit.

A férfi elkérte a pénzt, s a lámpafény felé tartotta.

- Hallod-e, ez nem közönséges pénz! Bizonyára az angyalok ejtették el.

A gyerek csodálkozva nézett a férfira.

- Gyere, menjünk be az üzletbe - és megfogta hideg kis kezét.

Bent már csak az idős kereskedő tartózkodott, aki udvarias mosollyal szólt:

- Éppen zárni készülök.

A férfi hunyorított a szemével:

- Akkor a legjobbkor jöttünk. Kis barátom egy rendkívüli pénzt talált. Az angyalok veszíthették el, s most azt vehet rajta, amit csak akar!

Ezzel ismét ráhunyorított a kereskedőre, aki rögtön megértette szándékát.

Kezébe vette, s megvizsgálta a pénzt. Aztán sugárzó arccal mondta:

- Micsoda szerencse! Ilyet még nem láttam... Te aztán jó fiú lehetsz. Válaszd ki hát, amit szeretnél!

A gyermek először a kereskedőre, azután az ismeretlen férfira nézett: mindkettőjük tekintetéből biztatást olvasott ki. Félszegen rámutatott a kirakatban csillogó betlehemre:

- Ezt szeretném.

A kereskedő szépen becsomagolta, s szaloncukrot is tett hozzá.

A gyermek tétován, de nagyon boldogan távozott.

Az ismeretlen férfi elővette pénztárcáját, hogy fizessen.

- Szó sincs róla, uram!- szólt a kereskedő. - Ma este nekem is ünnepem van.

Ma mindenki Jézusra gondol, aki valamikor ideszületett közénk erre a sötét Földre, és aki most is él, hogy segítsen nekünk jobbra lenni. Örülök, hogy most én ajándékozhattam meg Őt, aki ezt mondta: „Amennyiben megcselekedtek valamit eggyel is az én legkisebb atyámfiaim közül, énvelem cselekedtetek azt meg.” (Máté evangéliuma 25:40)

A két férfi egymás szemébe nézett, és kezet szorított. Mindketten tudták, hogy megszületett Betlehem után immár szívükben is a szeretet királya.